

Sygn. akt: I C 1406/16 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 grudnia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Olkuszu I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Michał Siemieniec
Protokolant:	sekretarka Weronika Chwast

po rozpoznaniu w dniu 6 grudnia 2017 r. w Olkuszu na rozprawie

sprawy z powództwa B. (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w G.

przeciwko M. K.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej M. K. na rzecz powoda B. (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w G. kwotę 4 943,42 (cztery tysiące dziewięćset czterdzieści trzy 42/100) złotych z odsetkami ustawowymi, liczonymi od kwoty 4 876,42 (cztery tysiące osiemset siedemdziesiąt sześć 42/100) złotych, od dnia 27 kwietnia 2012 roku do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanej M. K. na rzecz powoda B. (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w G. kwotę 679,00 (sześćset siedemdziesiąt dziewięć 00/100) złotych tytułem kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 27 kwietnia 2012 r. powód B. (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w G. wniósł pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym przeciwko M. K., domagając się od niej zapłaty kwoty 4.943,42 złotych z odsetkami ustawowymi od kwoty 4.876,42 złotych od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz zasądzenia zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 600 złotych.

W uzasadnieniu żądania pozwu wyjaśniono, że pozwana zawarła w dniu 25.09.2009 r. z (...) Bankiem S.A. umowę kredytu ratalnego. Wobec braku spłaty zadłużenia, wierzytelność wynikająca z tej umowy została sprzedana na rzecz powoda na mocy umowy sprzedaży wierzytelności zawartej z (...) Bankiem S.A. w dniu 26.04.2011 r. Powód nabył wierzytelność w łącznej kwocie 4.552,39 złotych. Aktualną na dzień cesji wierzytelności wysokość zadłużenia, w tym wszystkie jego składowe potwierdza m.in. wyciąg z załącznika do umowy sprzedaży wierzytelności. Od dnia nabycia wierzytelności powód kontynuował naliczanie odsetek za opóźnienie w spłacie wymagalnego kapitału według ustawowej stopy procentowej. Powód dokonał kapitalizacji odsetek należnych na dzień wniesienia pozwu, w związku z czym domagał się zasądzenia na jego rzecz dalszych odsetek za okres od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

W dniu 28 maja 2012 r. wydany został przez Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym, uwzględniający powództwo w całości. Sprzeciw od tego nakazu złożyła pozwana, zaskarżając nakaz zapłaty w całości i wnosząc o oddalenie powództwa w całości. Pozwana podniosła zarzuty:

niewykazania dochodzonego roszczenia co do zasady i wysokości, przedawnienia roszczenia, jako związanego z prowadzeniem działalności gospodarczej oraz braku legitymacji czynnej powoda.

Na skutek wniesienia sprzeciwu przez pozwaną, Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie postanowieniem z dnia 10 listopada 2016 r. przekazał sprawę do Sądu Rejonowego w Olkuszu.

Powód w postępowaniu przed Sądem Rejonowym w Olkuszu popierał powództwo w całości, pozwana podtrzymała swoje stanowisko.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny

W dniu 25 września 2009 roku M. K., jako kredytobiorca, zawarła z (...) Bank S.A. umowę kredytu na zakup towarów nr (...). W § 1 umowy Bank udzielił kredytobiorcy kredytu na zakup towaru (laptop F.) oraz opłacenie opłaty przygotowawczej w kwocie 3.521,13 złotych. W § 4 umowy strony ustaliły oprocentowanie kredytu na 20,00 % w stosunku rocznym. Oprocentowanie to było stałe, z zastrzeżeniem, że jeśli stopa odsetek przekroczy odsetki maksymalne, wysokość odsetek ulega obniżeniu do wysokości odsetek maksymalnych. W § 7 umowy kredytobiorca zobowiązała się do spłaty kredytu wraz z odsetkami w 24 ratach miesięcznych, pierwsza rata w kwocie 179,21 zł płatna do 25 października 2009 r., pozostałe raty w kwotach po 179,21 zł, płatne do 25 dnia każdego miesiąca. Zgodnie z § 14 umowy odsetki od zadłużenia są naliczane od dnia uruchomienia kredytu do dnia poprzedzającego całkowitą jego spłatę. W myśl § 20 umowy, niespłacenie raty kredytu i odsetek w ustalonym terminie powoduje powstanie zadłużenia przeterminowanego, od którego pobierane są odsetki w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP. Według § 21 umowy, jeżeli kredytobiorca nie zapłacił w terminach określonych w umowie pełnych rat kredytu za co najmniej dwa okresy płatności, Bank może wypowiedzieć umowę po uprzednim wezwaniu kredytobiorcy do zapłaty zaległych rat lub ich części w terminie 7 dni. Okres wypowiedzenia umowy określono na 30 dni. Zgodnie z § 22 umowy, w przypadku braku wpłaty raty, podejmowane są działania upominawcze, których koszt ponosi kredytobiorca.

[dowód: umowa kredytu, kopia k. 45-49 akt, oryginał w aktach sygn. akt I Co 3186/10 Sądu Rejonowego w Olkuszu]

Pozwana spłaciła jedynie niewielką część należności z tytułu kredytu, wobec czego Bank wypowiedział umowę z dniem 1 czerwca 2010 r., a następnie wystawił w dniu 22 listopada 2010 r. bankowy tytuł egzekucyjny, stwierdzający, że według stanu na datę wystawienia tytułu wysokość zobowiązania pozwanej wynosiła 4.250,73 złotych, w tym kapitał w kwocie 3.399,01 złotych, odsetki umowne naliczane od dnia 25 września 2009 roku do dnia 1 czerwca 2010 r., odsetki karne w kwocie 49,36 złotych, koszty korespondencji w kwocie 100 złotych, koszty windykacji telefonicznej w kwocie 27 złotych, koszty windykacji w kwocie 105 zł, odsetki ustawowe w kwocie 209,43 złotych naliczane od kwoty kapitału od dnia następnego po dniu wypowiedzenia umowy, tj. od 2 czerwca 2010 r. oraz dalsze odsetki ustawowe. W dniu 30 listopada 2010 roku (...) Bank S.A. w W. wystąpił do Sądu Rejonowego w Olkuszu o nadanie bankowemu tytułowi egzekucyjnemu klauzuli wykonalności. Wniosek ten został uwzględniony przez sąd postanowieniem z dnia 8 grudnia 2010 roku w sprawie sygn. akt I Co 3186/10.

[dowody: wniosek o nadania klauzuli wykonalności, bankowy tytuł egzekucyjny nr (...), opatrzony klauzulą wykonalności postanowieniem w sprawie sygn. akt I Co 3186/10 – akta dołączonej sprawy o tej sygnaturze]

W dniu 24 stycznia 2011 roku (...) Bank S.A. złożył wniosek do komornika sądowego o wszczęcie przeciwko M. K. egzekucji w oparciu o bankowy tytuł egzekucyjny opatrzony klauzulą wykonalności, domagając się wyegzekwowania należności w kwocie 4.250,73 złotych z odsetkami oraz kosztów postępowania o nadanie klauzuli wykonalności w kwocie 67 złotych.

[dowód: wniosek o wszczęcie egzekucji k. 1 akt sygn. Km 215/11]

Postanowieniem z dnia 30 czerwca 2011 roku Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Olkuszu M. M. umorzył postępowanie egzekucyjne wobec bezskuteczności egzekucji.

[dowód: postanowienie o umorzeniu postępowania egzekucyjnego, k. 29 akt sygn. Km 215/11]

Umową sprzedaży wierzytelności z dnia 26 kwietnia 2011 roku (...) Bank S.A. sprzedał B. (...) Niestandaryzowanemu Sekurytyzacyjnemu Funduszowi Inwestycyjnemu Zamkniętemu w G. pakiet wierzytelności, obejmujący między innymi wierzytelność z tytułu zawartej w dniu 25 września 2009 roku pomiędzy M. K. a (...) Bankiem S.A. umowy kredytu na zakup towarów nr (...).

[dowód: poświadczona za zgodność z oryginałem kopia wyciągu z umowy sprzedaży wierzytelności k. 80-85, załącznik do umowy cesji wierzytelności k. 54, 86-88]

Wierzytelność w stosunku do pozwanej, według stanu na datę 18 kwietnia 2012 roku z tytułu ww. umowy wynosiła 4.943,42 złotych, w tym 3.399,01 złotych kapitału, 1.245,41 złotych odsetek, 299 złotych kosztów.

[dowód: oryginał wyciągu z ksiąg rachunkowych funduszu k. 53]

Sąd zważył, co następuje

Powództwo okazało się zasadne w całości. Zgodnie z art. 233 § 1 kpc sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania, na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału. Przypomnienie zasady wynikającej z powołanego przepisu jest w tym miejscu potrzebne, bowiem pozwana nie przedstawiła żadnych dowodów, które wsparłyby jej twierdzenia, a właściwie jej zaprzeczenia twierdzeniom strony powodowej, ograniczając się jedynie do głośownego kwestionowania mocy dowodowej dokumentów przedstawionych przez powoda. Zgodnie natomiast z art. 3 kpc, to obie strony procesu obowiązane są dawać wyjaśnienia co do okoliczności sprawy zgodnie z prawdą i bez zatajania czegokolwiek. Oczywiście przepis ten nie narusza zasady wynikającej z art. 6 kc, w myśl której ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która wywodzi z tego skutki prawne, niemniej jednak umożliwia sądowi wyciągnięcie właściwych wniosków w ocenie twierdzeń stron w świetle zgromadzonych dowodów. Przechodząc do wyjaśnienia, dlaczego sąd doszedł do wniosku, że zarówno zasada dochodzonego roszczenia, jego wysokość, jak i legitymacja czynna po stronie powodowej zostały należycie wykazane, w pierwszej kolejności należało zwrócić uwagę, że fakt zawarcia umowy kredytu pomiędzy Bankiem a pozwaną został udowodniony dokumentem umowy. Co prawda do pozwu nie dołączono oryginału tejże umowy, nie sposób jednak czynić z tego zarzutu stronie powodowej, skoro dołączyła kopię wspomnianej umowy i wskazała miejsce, w którym znajduje się oryginał umowy [akta postępowania o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu sygn. akt I Co 3186/10 Sądu Rejonowego w Olskuszu]. Zważywszy na okoliczność, iż umowa ta została sporządzona w dwóch jednobrzmiących egzemplarzach, po jednym dla każdej ze stron, nie mógł dziwić fakt, iż oryginał umowy, zalegający w aktach sprawy I Co 3186/10, nie został do pozwu dołączony. W tych warunkach nie mogło też budzić uzasadnionych wątpliwości ustalenie, że rzeczywiście umowa, z której wynikają roszczenia dochodzone w sprawie została przez pozwaną zawarta. Fakt zaciągnięcia zobowiązania z tego tytułu uznano zatem za stwierdzony. Z kolei okoliczność, iż umowa ta została wypowiedziana wynika pośrednio z wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego, któremu sąd nadał klauzulę wykonalności. Jednym z warunków nadania klauzuli wykonalności było wskazanie w treści tytułu, że roszczenie jest wymagalne, co było z kolei powiązane z wypowiedzeniem umowy. Naturalnie treść bankowego tytułu egzekucyjnego może być kwestionowana, w niniejszej sprawie jednak brak jest śladów zakwestionowania tej okoliczności – czy to poprzez zaskarżenie postanowienia o nadaniu klauzuli wykonalności, czy to poprzez wytoczenie przeciwko Bankowi powództwa przeciwegzekucyjnego, czy choćby poprzez wskazanie jakichkolwiek środków dowodowych, z których by wynikało, że do skutecznego wypowiedzenia umowy nie doszło. Taki stan rzeczy uprawniał sąd (w świetle powołanych wyżej przepisów) do ustalenia, że umowa została wypowiedziana ze skutkiem na dzień 1 czerwca 2010 roku, jak wynika z bankowego tytułu egzekucyjnego a w konsekwencji roszczenia wywodzące się z tej umowy stały się wymagalne. Powyższe rozważania pozwoliły na stwierdzenie, że należycie został wykazany fakt istnienia zobowiązania M. K. w stosunku do (...) Banku S.A. Kolejną kwestię wymagającą rozważenia stanowiła ocena dowodów w odniesieniu do faktu przelewu wierzytelności przez (...) Bank S.A. na rzecz powoda. Tutaj strona pozwana również ograniczała się do kwestionowania dowodów mających - wedle uzasadnienia żądania – wykazać fakt skutecznego nabycia wierzytelności w drodze cesji. Powód zaoferował na omawianą okoliczność dowody w postaci wyciągu

z umowy sprzedaży wierzytelności oraz załączników do umowy cesji wierzytelności, jak również zaświadczenie o zapłacie ceny za portfel wierzytelności [k. 88]. Dokumenty te mają charakter dokumentów prywatnych, niemniej jednak są wystarczające do ustalenia faktu sprzedaży wierzytelności przez Bank powodowi. Uwzględniając fakt, iż przedmiotem przelewu były pakiety, obejmujące dużą ilość wierzytelności Banku w stosunku do różnych osób, trudno oczekiwać, by zbycie każdej z wierzytelności stwierdzone było odrębnym dokumentem umowy. Skala omawianego zjawiska oraz obowiązek zachowania przez strony tajemnicy bankowej, jak również nakaz ochrony danych osobowych kontrahentów Banku usprawiedliwia w ocenie sądu przeniesienie danych dotyczących konkretnych wierzytelności do załączników sporządzonych przy użyciu technik komputerowych (arkusze kalkulacyjne, edytory tekstu). Żaden przepis nie wymaga, by wydruki zapisów komputerowych, które zgodnie z postanowieniami stron umowy przelewu, stanowiły załączniki do tej umowy, musiały być podpisywane zgodnie z zasadami reprezentacji stron. Wystarczy, że sama umowa przelewu została podpisana przez osoby reprezentujące Bank (...). Z przedstawionych względów sąd przyjął za ustalone, że powód nabył wierzytelność dochodzoną pozwem od (...) Banku S.A. na podstawie umowy przelewu wierzytelności. Pozostała do rozważenia kwestia, czy należycie wykazano wysokość zobowiązania. Powód dowodził wysokości należności objętej żądaniem pozwu za pomocą wyciągu z ksiąg rachunkowych Funduszu, strona pozwana zaś podważała moc tego środka dowodowego z powołaniem się na stanowisko Trybunału Konstytucyjnego. Otóż należało się zgodzić z pozwaną, że brak jest obecnie podstaw do nadawania owym wyciągom mocy dokumentów urzędowych. Na kanwie wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 11 lipca 2011 roku (sygn. akt P 1/10) teza ta jest oczywista. Nie oznacza to jednak, że wspomniane wyciągi pozbawione są jakiegokolwiek wiarygodności, stanowią bowiem środki dowodowe podlegające ocenie jak każdy inny dowód. Dokonując oceny w tym zakresie wypadało po raz kolejny przypomnieć, że pozwana nie przedstawiła żadnych dowodów na okoliczność, że spłaciła zobowiązania wynikające z umowy kredytu. Wysokość zaciągniętego zobowiązania została natomiast udowodniona dokumentem umowy kredytu. Kolejnym – uzupełniającym dowodem w tym zakresie był bankowy tytuł egzekucyjny. Informacje zawarte w wyciągu z ksiąg rachunkowych same w sobie dowodzą wprawdzie jedynie tego, że w księgach rachunkowych powoda figurują zapisy o wierzytelnościach podane w wyciągu, jednak w powiązaniu z umową kredytu pozwalają na przyjęcie ustalenia, że kwoty te rzeczywiście odpowiadają wysokości zobowiązań pozwanej. Nie można bowiem nie zauważyć, że powód dochodził części wierzytelności wynikającej z umowy kredytu, mieszczącej się w granicach wynikających z umowy. Skoro zatem zapisy wskazane we wspomnianym wyciągu zawierały kwoty mieszczące się w ramach zobowiązań udowodnionych treścią umowy kredytu, brak było podstawy, by odmówić im przymiotu wiarygodności. Sytuacja wyglądałaby odmiennie, gdyby pozwana dowodziła, że spłaciła część zobowiązania wyższą, aniżeli przyznana przez stronę powodową. Wówczas należałoby przeanalizować poszczególne płatności, zaliczenie ich na poczet konkretnych świadczeń i w takim wypadku wyciąg z ksiąg rachunkowych nie byłby wystarczający. Jednak wobec niewystąpienia takiej sytuacji, sąd uznał za udowodnioną wysokość dochodzonego roszczenia w oparciu o podane wyżej dowody.

Z przedstawionych względów należało powództwo uwzględnić. Zgodnie bowiem z art. 509 § 1 kc, wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. W rozpoznawanym przypadku, jak ustalono, (...) Bank S.A. przeniósł na powoda wierzytelność przysługującą względem pozwanej z tytułu umowy kredytu. Powód wstąpił zatem w sytuację prawną poprzedniego wierzyciela. Dotyczy to zarówno należności głównej, jak i odsetek (należnych z mocy art. 481 § 1 i 2 kc), które również były objęte przelewem wierzytelności. Z tego względu należało orzec jak w punkcie pierwszym wyroku.

Wbrew stanowisku strony pozwanej, nie doszło do przedawnienia dochodzonego roszczenia, ponieważ bieg trzyletniego (art. 118 kc) terminu przedawnienia uległ przerwaniu poprzez złożenie pozwu w niniejszej sprawie (art. 123 § 1 pkt. 1 kc).

O kosztach procesu sąd orzekł na mocy art. 98 § 1 i 3 kpc. Powód wykazał poniesienie następujących kosztów: 62 zł (opłata od pozwu), 17 zł (opłata od pełnomocnictwa), 600 zł (wynagrodzenie pełnomocnika – radcy prawnego, ustalone zgodnie z § 6 pkt. 3 rozp. Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności

radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jednolity Dz.U. 2013 r. poz. 490 ze zm.).

[SSR Michał Siemieniec]